

ارزیابی آمادگی الکترونیکی مناطق شهرداری مشهد در راستای تحقق شهرداری الکترونیک

شیمای علیخانی*، زهرا ناجی عظیمی**، محمد لگزیان***

چکیده

منافع حاصل از به‌کارگیری فناوری اطلاعات و ارتباطات (فاوا) در شهرداری‌ها، هزینه‌های عظیم انجام‌شده برای فاوا و نبود نظام ارزیابی آمادگی الکترونیکی متناسب با شهرداری‌ها از جمله چالش‌های پیش روی شهرداری‌ها برای استقرار شهر الکترونیک است. منظور از آمادگی الکترونیکی در شهرداری، توانایی پذیرش، استفاده و به‌کارگیری فناوری اطلاعات و کاربردهای مرتبط با آن در شهرداری است. هدف پژوهش حاضر، ارزیابی مناطق مختلف شهرداری مشهد از منظر آمادگی الکترونیکی بر اساس یک مدل مناسب است. بدین منظور پس از مرور مبانی نظری و بررسی مدل‌های مختلف ارزیابی آمادگی الکترونیکی، مدل کاملی مبنی بر هفت معیار (فناوری، سخت‌افزار، نرم‌افزار، وب‌سایت، منابع انسانی، برنامه‌های آموزشی، زیرساخت سازمانی) و زیرمعیارهای آنها ارائه می‌شود؛ سپس با استفاده از روش تحلیل سلسله‌مراتبی AHP، معیارها و زیرمعیارها وزن‌دهی شده و در نهایت با استفاده از مدل به‌دست‌آمده، آمادگی الکترونیک مناطق مختلف شهرداری مشهد ارزیابی می‌شود. نتایج این پژوهش نشان داد که منطقه هفت شهرداری مشهد با مقدار ۰/۲۵ دارای کمترین و منطقه ۴ شهرداری مشهد با مقدار ۰/۴۶۶۲، دارای بیشترین مقدار آمادگی الکترونیکی است.

کلیدواژه‌ها: ارزیابی آمادگی الکترونیکی؛ شهرداری الکترونیک؛ تجزیه و تحلیل سلسله‌مراتبی (AHP).

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۴/۰۹/۰۵، تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۵/۱۱/۰۷.

* دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه فردوسی مشهد.

** دانشیار، دانشگاه فردوسی مشهد (نویسنده مسئول).

Email: znajiazimi@um.ac.ir

*** دانشیار، دانشگاه فردوسی مشهد.